

[Askjær Jørgensen]

fattigere. Det er helt korrekt. Danmark er blevet meget fattigere, og det bekræfter det, jeg sagde i formiddags, nemlig at den statsminister, vi har nu, den statsminister, som har været statsminister i Danmark i slutningen af 1970'erne, vil gå over i historien som den dårligste statsminister, Danmark endnu har haft. Jeg er glad for, at jeg er enig med statsministeren i denne betragtning. Så behøver vi ikke at diskutere det mere.

Statsministeren var så inde på, at jeg især var glad for og kunne tilslutte mig landbrugets synspunkter. Jeg skal da gerne tilslutte mig det synspunkt, som er rejst fra mange lønmodtagere, at det er urimeligt at stjæle lønmodtagernes reallønninger. Jeg mener, vi fra fremskridtspartiets side har forsøgt at forklare socialdemokratiet igennem mange år, at det er urimeligt at inddrage lønningerne til de folk, der gør arbejdet i det danske samfund, gennem stadig stigende skatter og afgifter. Men det er jo ikke bare lønmodtagerne og landbruget, man har villet stjæle fra, nej, det er simpelt hen hele befolkningen, som man på alle leder og kanter har været ude at hive penge op af lommerne fra. Uanset om det er folkepensionister, unge under uddannelse eller de børn, der ikke er født endnu, alle har de fået turen af socialdemokraterne. Jeg må altså afvise statsministerens opfattelse af, at vi nu specielt har lyst til at erklære os enige med landbrugets folk om udtrykket avanceret tyveri, for dér kan vi erklære os enige med hele den danske befolkning.

Statsministeren var også inde på, at vores udtalelser og vore indlæg osv. var uværdige og ikke behøvede nogen særlige kommentarer. Jeg kan næsten sige: i lige måde, hr. statsminister, jeg synes faktisk også, at den politik, der er ført af socialdemokratiet i 1970'erne, er så trist og dårlig, at den ikke er værd at kommentere.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi er i en speciel situation i kristeligt folkeparti, siger man fra venstres side, og dertil kan jeg kun sige, at så har vi det jo nøjagtigt ligesom venstre. Vi er grundlæggende enige med kristeligt folkeparti, siger venstre. Det glæder os da, og jeg må også sige til venstre, at vi grundlæggende var enige om den økonomiske politik efter valget; vi gik i valg-

kamp på en fælles målsætning og ville føre en indkomstpolitik, så vidt dette var muligt. Forskellen er nu kun den, at vi har taget konsekvensen af vores valgkamp, medens venstre undlader at tage konsekvensen.

Christoffersen (V):

Det, som kalder mig herop, er statsministerens lille bemærkning om, at han fandt, vi var meget lukkede. Det synes jeg er en meget besynderlig betragtning, for der er vel ikke nogen, som har lært hinandens syn på den økonomiske situation at kende bedre end venstre og socialdemokratiet i løbet af det sidste 1½ års tid. Det, der vel var karakteristisk for vores samtaler i disse forhandlinger, tror jeg var, at vi var meget åbne over for hinanden. Nu skal jeg ikke begynde at referere de samtaler, vi har ført, men jeg synes, der er grund til at understrege, at den økonomiske situation, som vi befinder os i, og som regeringen altså har været konfronteret med efter valget, kendte venstre og socialdemokratiet i fællesskab til bunds og måske bedre end nogen andre partier i dette folketings. Socialdemokratiet kendte også klart før valget vores syn på, hvordan opgaven skulle løses, hvis den overhovedet skulle løses med fornuft og med politisk bredde.

Men det, som er sket efter valget, er jo, at socialdemokratiet har flyttet sig både politisk, og når det drejer sig om det saglige. Da vi havde et regeringssamarbejde med socialdemokratiet, da vi drøftede, hvordan man kunne løse de økonomiske problemer, har jeg aldrig hørt socialdemokratiske forslag om at forhøje erhvervslivets beskatning, om at lægge særskatter på landbruget, om at reducere de aftalte offentlige besparelser eller lade dem glide hen i noget mere usikkert eller at gennemføre en afskaffelse af investeringsfradraget eller nogen af de andre erhvervsuvenlige foranstaltninger.

Socialdemokratiet har flyttet sig i det saglige og har flyttet sig i det politiske, og det kommer klart til udtryk ved, at man nu baserer væsentlige dele af denne løsning på en positiv medvirken fra SFs side. Det finder jeg er dybt beklageligt, men socialdemokratiet kan jo ikke undre sig over, at når man flytter sig sagligt og dermed politisk, bliver det langt sværere at få os i tale.